



Szczecin, dnia 2 lipca 2019 r.

**Państwowe
Gospodarstwo Wodne
Wody Polskie**

**Regionalny Zarząd
Gospodarki Wodnej
w Szczecinie**

SZ.RUZ.424.11.5a-16.2018.NB

OBWIESZCZENIE

w sprawie podania do publicznej wiadomości
informacji o wydaniu decyzji

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie

podaje do publicznej wiadomości

na podstawie przepisu art.10 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego w zw. z art. 49 § 1 k.p.a. oraz art. 127 ust. 7a ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne(t.j.: Dz. U. z 2017 r., poz. 1121 ze zm.), informuje zainteresowane strony, tj. właściciele powierzchni ziemi położonej w zasięgu oddziaływania zamierzonego korzystania z wód, iż w sprawie: stwierdzenia nieważności decyzji Starosty Białogardzkiego, znak: znak: BOŚ.6341.18.2016.SW z dnia 12 maja 2016 r. dotyczącej:

- przeniesienia praw i obowiązków wynikających z decyzji Starosty Białogardzkiego z dnia 30 czerwca 2004 r., znak: BOŚ.6223-17/04, zmienionej decyzją Starosty Białogardzkiego z dnia 27 maja 2011 r., znak: BOŚ.6341.15.2011.SW, udzielającej Teresie Mollin-Popiołek i Włodzimierzowi Popiołkowi zam. w Grzybnie gm. Kołobrzeg pozwolenia wodnoprawnego na szczególne korzystanie z wód do celów energetycznych w istniejącej małej elektrowni wodnej usytuowanej na kanale młyńskim (rzeka Radew) w km)+880 w Karlinie, na działce nr 232/3, należącej do Teresy Mollin-Popiołek i Włodzimierza Popiołka zam. w Grzybowie, położonej w obr. nr 004 miasta Karlino i zlokalizowanej przy ul. Szczecińskiej oraz na dz. nr 248 (kanał młyński), należącej do Skarbu Państwa w administrowaniu Starosty Białogardzkiego, położonej w obr. nr 005 miasta Karlino na:

- 1) piętrzenie wód powierzchniowych na istniejącym stopniu stałym o długości 37 m na rzece Radew w km 0+530 o przelewie na rzędnej 12,90 m n.p.m.;
- 2) piętrzenie wód powierzchniowych na istniejącym jazie trzyprzęsłowym o łącznej szerokości 7,38 m na kanale „ulgi” do rzędnej 12,80 m n.p.m.,
- 3) pobór wód powierzchniowych z kanału młyńskiego w km 0+880 (do napędu 2 turbin wodnych Francisa pionowych o mocy 100 i 55 kW i przepustowości odpowiednio 6 i 3 m³/s) z jednoczesnym ich zrzutem do kanału młyńskiego a następnie do rzeki Parsęty w ilości:
3,40 m³/s przy występowaniu przepływów niskich $Q_{NS}= 5,80 \text{ m}^3/\text{s}$, z zachowaniem przepływu biologicznego w ilości $Q_B= 2,40 \text{ m}^3/\text{s}$,
7,07 m³/s przy występowaniu przepływów średnich $Q_{SS}= 10,10 \text{ m}^3/\text{s}$, z zachowaniem przepływu biologicznego w ilości $Q_B= 3,03 \text{ m}^3/\text{s}$,
9,00 m³/s przy występowaniu przepływów wysokich $Q_{SW}= 27,20 \text{ m}^3/\text{s}$,

Z bezwzględny zachowaniem przepływu wody przez istniejącą przepławkę, umożliwiającego migrację ryb w ilości 0,12 m³/s przez cały rok,

została wydana decyzja o następującej treści:

Szczecin, lipca 2019

SZ.RUZ.424.11.5a-15.2018.NB

DECYZJA

Na podstawie 158 § 1 w związku z art. 156 § 1 pkt 2 i art. 157 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (tekst jednolity – Dz.U z 2018 poz. 2096 ze zm.), w związku z art. 134 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. *Prawo wodne* (Dz.U. 2015 poz. 469 t.j.), po przeprowadzeniu z urzędu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Starosty Białogardzkiego z dnia 12 maja 2016r., znak: BOŚ.6341.18.2016.SW, dotyczącej przeniesienia praw i obowiązków wynikających z decyzji Starosty Białogardzkiego z dnia 30 czerwca 2004 r., znak: BOŚ.6223-17/04, zmienionej decyzją Starosty Białogardzkiego z dnia 27 maja 2011 r., znak: BOŚ.6341.15.2011.SW, udzielającej Teresie Mollin-Popiołek i Włodzimierzowi Popiołkowi zam. w Grzybnie gm. Kołobrzeg pozwolenia wodnoprawnego na szczególne korzystanie z wód do celów energetycznych w istniejącej małej elektrowni wodnej usytuowanej na kanale młyńskim (rzeka Radew) w km)+880 w Karlinie, na działce nr 232/3, należącej do Teresy Mollin-Popiołek i Włodzimierza Popiołka zam. w Grzybowie, położonej w obr. nr 004 miasta Karlino i zlokalizowanej przy ul. Szczecińskiej oraz na dz. nr 248 (kanał młyński), należącej do Skarbu Państwa w administrowaniu Starosty Białogardzkiego, położonej w obr. nr 005 miasta Karlino,

Dyrektor RZGW PGW WP w Szczecinie

postanawia

stwierdzić nieważność decyzji Starosty Białogardzkiego z dnia 12 maja 2012 r., znak: BOŚ.6341.18.2016.SW.

Uzasadnienie

W dniu 12 września 2018 roku, do tutejszego organu wpłynęło pismo Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, w którym czytamy: „w związku z otrzymanymi przy piśmie z dnia 11 stycznia 2018 roku odwołaniami Pana Piotra Koźlikowskiego oraz Pana Ziyad Raoofa od decyzji Starosty Białogardzkiego z dnia 21 listopada 2017 roku, znak: BOŚ.6341.44.2016 cofającej bez odszkodowania pozwolenie wodnoprawne z dnia 30 czerwca 2004 roku, zmienione decyzją z dnia 27 maja 2011 roku, w przedmiocie pozwolenia wodnoprawnego na szczególne korzystanie z wód do celów MEW, zlokalizowanej na kanale młyńskim (rzeka Radew)w Karlinie (...) przed wydaniem rozstrzygnięcia przez tutejszy organ niezbędne jest przeanalizowanie przez organ nadzoru, czy decyzje z dnia 27 maja 2011 r., oraz z dnia 12 maja 2016 r., nie zostały wydane przez Starostę Białogardzkiego z rażącem naruszeniem prawa.”

Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie

Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Szczecinie, ul. Tama Pomorzańska 13a, 70-030 Szczecin

tel.: +48 (91) 4411200 | faks: +48 (91) 44 11 300 | e-mail: szczecin@wody.gov.pl

W związku w powyższym tutejszy organ pismem z dnia 17 października 2018 r., znak: SZ.RUZ.424.11.5a-1.2018.LK zawiadomił, że z urzędu wszczęte zostało postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Starosty Białogardzkiego z dnia 12 maja 2016 r. znak: BOŚ.6341.18.2016.SW dotyczącej przeniesienia praw i obowiązków wynikających z decyzji Starosty Białogardzkiego z dnia 30 czerwca 2004 r., znak: BOŚ.6223-17/04, zmienionej decyzją Starosty Białogardzkiego z dnia 27 maja 2011 r., znak: BOŚ.6341.15.2011.SW, udzielającej Teresie Mollin-Popiołek i Włodzimierzowi Popiołkowi zam. w Grzybnie gm. Kołobrzeg pozwolenia wodnoprawnego na szczególne korzystanie z wód do celów energetycznych w istniejącej małej elektrowni wodnej usytuowanej na kanale młyńskim (rzeka Radew) w km +880 w Karlinie, na działce nr 232/3, należącej do Teresy Mollin-Popiołek i Włodzimierza Popiołka zam. w Grzybowie, położonej w obr. nr 004 miasta Karlino i zlokalizowanej przy ul. Szczecińskiej oraz na dz. nr 248 (kanał młyński), należącej do Skarbu Państwa w administrowaniu Starosty Białogardzkiego, położonej w obr. nr 005 miasta Karlino na:

- 4) piętrzenie wód powierzchniowych na istniejącym stopniu stałym o długości 37 m na rzece Radew w km 0+530 o przelewie na rzędnej 12,90 m n.p.m.;
- 5) piętrzenie wód powierzchniowych na istniejącym jazie trzyprzęstowym o łącznej szerokości 7,38 m na kanale „ulgi” do rzędnej 12,80 m n.p.m.,
- 6) pobór wód powierzchniowych z kanału młyńskiego w km 0+880 (do napędu 2 turbin wodnych Francisa pionowych o mocy 100 i 55 kW i przepustowości odpowiednio 6 i 3 m³/s) z jednoczesnym ich zrzutem do kanału młyńskiego a następnie do rzeki Parsęty w ilości:
3,40 m³/s przy występowaniu przepływów niskich $Q_{NS}= 5,80 \text{ m}^3/\text{s}$, z zachowaniem przepływu biologicznego w ilości $Q_B= 2,40 \text{ m}^3/\text{s}$,
7,07 m³/s przy występowaniu przepływów średnich $Q_{SS}= 10,10 \text{ m}^3/\text{s}$, z zachowaniem przepływu biologicznego w ilości $Q_B= 3,03 \text{ m}^3/\text{s}$,
9,00 m³/s przy występowaniu przepływów wysokich $Q_{SW}= 27,20 \text{ m}^3/\text{s}$,
Z bezwzględnym zachowaniem przepływu wody przez istniejącą przepławkę, umożliwiającego migrację ryb w ilości 0,12 m³/s przez cały rok.

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie PGW WP (zwany dalej Dyrektor RZGW), rozpatrując przedmiotową sprawę zważył co następuje.

Na wstępie wyjaśnić należy, że rolą Dyrektora RZGW w niniejszej sprawie, było dokonanie oceny, czy Starosta Białogardzki wydając decyzję Starosty Białogardzkiego, znak: BOŚ.6341.18.2016.SW z dnia 12 maja 2016 r., postąpił w sposób uzasadniający stwierdzenie nieważności takiej decyzji, a więc, czy zaistniała któraś z przesłanek opisanych w art. 156 § 1 pkt 1-7 k.p.a.

Stwierdzenie nieważności decyzji stanowi nadzwyczajny środek weryfikacji decyzji administracyjnych, mający charakter kasacyjny. Stwierdzenie nieważności może dotyczyć całej decyzji, jak i tylko tych jej części, które nie powinny pozostać w obrocie prawnym (uchwała NSA z 23.02.2009 r., OPS 6/97, opub. w ONSA 1998, nr 2, poz. 40). Przyczyną nieważności decyzji może być zarówno naruszenie przepisów prawa materialnego, jak i naruszenie szczególnie istotnych przepisów procedury administracyjnej, takich jak dotyczących toku instancji administracyjnych, czy dopuszczalności dysponowania postępowaniem i prawami przez strony postępowania (tak: B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Wydanie 6, Warszawa 2004, s. 156).

Stosownie do treści art. 156 § 1 k.p.a. *organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji która:*

- 1) *wydana została z naruszeniem przepisów o właściwości,*
- 2) *wydana została bez podstawy prawnej lub rażącym naruszeniem prawa,*
- 3) *dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną,*
- 4) *została skierowana do osoby nie będącej stroną w sprawie,*
- 5) *była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność ma charakter trwały,*
- 6) *w razie jej wykonania wywołałaby czyn zagrożony karą,*
- 7) *zawiera wadę powodującą jej nieważność z mocy prawa.*

Dokonując kontroli przedmiotowej decyzji pod kątem jej prawnej ważności, wzięte zostały pod uwagę wszystkie przesłanki z art. 156 § 1 k.p.a. Nadto, mając na względzie decyzję Starosty Białogardzkiego zwrócono uwagę na występowanie przesłanki z art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a., a ściślej mówiąc - czy zaskarżona decyzja wydana została bez podstawy prawnej.

Dla pełnego zrozumienia, argumentacji tutejszego organu, trzeba w tym miejscu wyjaśnić i podkreślić, że **procedura stwierdzenia nieważności decyzji jest to instytucja procesowa stanowiąca wyjątek od ogólnej zasady trwałości ostatecznych decyzji administracyjnych (art. 16 § 1 k.p.a.)**. Przepis **art. 156 § 1 k.p.a.**, nakłada zatem na organ administracji publicznej obowiązek nie tylko stwierdzenia niewątpliwego naruszenia prawa, ale zarazem wykazania, że było to rażące naruszenie prawa. Zadaniem organu prowadzącego postępowanie o stwierdzenie nieważności ostatecznej decyzji, jest zatem ocena takiej decyzji pod kątem kwalifikowanej niezgodności z prawem, tj. czy wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa (**art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a.**) lub spełnienia innych przesłanek określonych w **art. 156 § 1 k.p.a.** **Co istotne - postępowanie o stwierdzenie nieważności decyzji ma zatem odrębną podstawę prawną i nie może być traktowane tak, jakby chodziło o ponowne rozpoznanie sprawy zakończonej decyzją ostateczną, rozstrzygającą o zastosowaniu przepisów prawa materialnego do danego stosunku administracyjno – prawnego (tak jak np. postępowanie odwoławcze)**. Zagadnienie rażącego naruszenia prawa było wielokrotnie przedmiotem rozważań Naczelnego Sądu Administracyjnego. Ostatecznie utrwalił się pogląd, że o rażącym naruszeniu prawa decydują trzy przesłanki: oczywistość naruszenia prawa, charakter przepisu, który został naruszony oraz ekonomiczne lub gospodarcze skutki, które wywołuje decyzja (min. orzeczenie NSA z dnia 9 lutego 2005 r., sygn. akt **OSK 1134/04**).

Oczywistość naruszenia prawa polega na niewątpliwiej sprzeczności pomiędzy treścią rozstrzygnięcia a przepisem prawa stanowiącym podstawę prawną decyzji.

W niniejszej sprawie wskazać należy, że Dyrektor RZGW dokonując kontroli przedmiotowej decyzji pod kątem jej prawnej ważności, wziął pod uwagę przepisy ustawy Prawo wodne obowiązujące w dniu wydania omawianej decyzji tj. w dniu 12 maja 2016 roku. W tamtym okresie obowiązywała ustawa Prawo wodne z dnia 18 lipca 2001 roku (Dz.U. 2015 poz. 469 t.j.).

Materialnoprawną podstawą wydania przez Starostę Białogardzkiego decyzji był przepis art. 134 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne. Zgodnie z tym przepisem, **jeżeli pozwolenie wodnoprawne dotyczy eksploatacji instalacji, przejęcie praw i obowiązków wynikających z pozwolenia następuje na zasadach określonych w ustawie - Prawo ochrony środowiska**. Natomiast w przypadku

Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie

Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Szczecinie, ul. Tama Pomorzańska 13a, 70-030 Szczecin

tel.: +48 (91) 4411200 | faks: +48 (91) 44 11 300 | e-mail: szczecin@wody.gov.pl

przewidzianym w art. 134 ust. 1, przejście praw i obowiązków następuje z mocy prawa, wobec czego nie wydaje się decyzji administracyjnej w tym przedmiocie. Inne reguły natomiast obowiązują przy przenoszeniu (przejmowaniu) praw i obowiązków wynikających z pozwolenia wodnoprawnego dotyczącego eksploatacji instalacji. Odmienność tą sygnalizuje wskazany przez Starostę Białogardzkiego art. 134 ust. 2 ustawy Prawo wodne. Mianowicie z analizy przepisów ustawy Prawo ochrony środowiska, które stosuje się do przeniesienia praw i obowiązków wynikających z pozwolenia wodnoprawnego dotyczącego eksploatacji instalacji wynika, że **przepis art. 134 ust. 2 Prawa wodnego ma zastosowanie tylko do przejmowania pozwoleń, określanych jako pozwolenia emisyjne** tj. pozwolenie zintegrowane, pozwolenie na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza, pozwolenie wodnoprawne na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi oraz pozwolenie na wytwarzanie odpadów. Zgodnie z art. 189 ustawy Prawo Ochrony Środowiska:

1. Podmiot, który staje się prowadzącym instalację lub jej oznaczoną część, przejmuje prawa i obowiązki wynikające z pozwoleń dotyczących tej instalacji lub jej oznaczonej części.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, występuje niezwłocznie z wnioskiem o zmianę pozwoleń w zakresie oznaczenia prowadzącej instalację.

Bezsporne w sprawie jest, że pozwolenie wodnoprawne objęte przedmiotem omawianego postępowania nie jest pozwoleniem wodnoprawnym dotyczącym eksploatacji instalacji, wobec czego nie ma w niniejszej sprawie zastosowania przywołany przez Starostę Białogardzkiego art. 134 ust. 2 Prawa wodnego.

W rozpatrywanym stanie faktycznym przeniesienie praw i obowiązków dotyczy pozwolenia wodnoprawnego (posiadanego przez Panią Teresę Mollin – Popiołek i Pana Włodzimierza Popiołka) na szczególne korzystanie z wód do celów energetycznych w istniejącej małej elektrowni wodnej usytuowanej na Kanale Młyńskim (rzeka Radew), nie jest to zatem pozwoleniem emisyjnym - wobec czego **przejęcie praw i obowiązków nastąpiło z mocy prawa na podstawie art. 134 ust. 1 ustawy Prawo wodne.**

Wskazać tu należy na wyrok WSA w Olsztynie z dnia 27 lutego 2019 r., sygn. akt I SA/OI 630/18: *przełanka wydania decyzji bez podstawy prawnej jest spełniona wtedy, gdy przepisy prawa powszechnie obowiązującego nie zawierają podstawy do wydania w takiej sytuacji postanowienia. Chodzi więc tu o sytuację, gdy nie ma przepisu prawnego, który umocowuje administrację publiczną do działania, albo też przepis jest, ale nie spełnia wymagań podstawy prawnej działania organów tej administracji, polegającego na wydawaniu decyzji administracyjnych i postanowień, rozumianych jako indywidualne akty administracyjne zewnętrzne.*

Biorąc pod uwagę powyższe wskazać należy, iż Starosta Białogardzki wydając omawianą decyzję - **pod kątem formalnym** - postąpił niezgodnie z przepisami prawa.

W omawianym przypadku przejście praw i obowiązków wynikających z decyzji Starosty Białogardzkiego z dnia 30 czerwca 2004 r., znak: BOŚ.6223-17/04, (zmienionej decyzją Starosty Białogardzkiego z dnia 27 maja 2011 r., znak: BOŚ.6341.15.2011.SW), z uprawnionych w tym pozwoleniu Pani Teresy Mollin-Popiołek i Pana Włodzimierza Popiołka na: Pana Piotra Koźlikowskiego i Pana Aleksandra Tadycha - nastąpiło z mocy prawa, wobec czego żadna decyzja administracyjna nie powinna być wydana.

Rolą tutejszego organu było przeprowadzenie postępowania i wnikliwe ustalenie, czy zestawienie treści zaskarżonej decyzji z przepisami prawa obowiązującego w dniu wydania zaskarżonej decyzji doprowadzi do przekonania, że decyzja Starosty Białogardzkiego z dnia 27 maja 2011 r., znak:

BOŚ.6341.15.2011.SW, jest dotknięta jakąkolwiek z wad, o których mowa w art. 156 § 1 k.p.a., a która przesądzałaby o jej nieważności.

Reasumując powyższe, postępowanie przeprowadzone przez Dyrektora RZGW doprowadziło do przekonania, że decyzja Starosty Białogardzkiego z 2016 roku wydana została bez podstawy prawnej.

Konkludując powyższe rozważania, Dyrektor RZGW w Szczecinie nie mógł podjąć innej decyzji jak ta wyrażona w sentencji.

Przedmiotowa decyzja Starosty Białogardzkiego z dnia 12 maja 2016 r., znak: BOŚ.6341.18.2016.SW jako obarczona ww. wadą nie mogła pozostawać w obrocie prawnym i należało z pełnym przekonaniem stwierdzić jej nieważność przy uznaniu wydania jej bez podstawy prawnej

Dla pełnego zrozumienia niniejszej sprawy – nowymi uprawnionymi w omawianym pozwoleniu z mocy prawa, a nie na podstawie decyzji Starosty Białogardzkiego są - Pan Piotr Koźlikowski i Pan Aleksander Tadycha.

Stosownie do przepisu art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która wydana została z rażącym naruszeniem prawa.

Przepis art. 158 § 1 k.p.a. stanowi natomiast, że rozstrzygnięcie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji następuje w drodze decyzji.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.


ALICJA MICHALOWSKA
ALICJA MICHALOWSKA

Pouczenie

1. Od niniejszej decyzji przysługuje prawo wniesienia odwołania do Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie ul. Grzybowska 80/82, 00-844 Warszawa za pośrednictwem Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie ul. Tama Pomorzańska 13 A, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art.127 §1 i 2, art. 127a §1 i 2, art. 129 §1 i 2 *Kodeksu postępowania administracyjnego*).

Otrzymują:

1. Pani Teresa Mollin-Popiołek
ul. Leśna 18, 78-132 Grzybowo
2. Pan Włodzimierz Popiołek
ul. Leśna 18, 78-132 Grzybowo
3. Pan Aleksander Tadych
Kościerzyn Mały nr 45, 89-310 Kościerzyn Mały
4. Pan Piotr Koźlikowski
ul. Polna nr 4, 89-300 Wyrzysk
5. Skarb Państwa – Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Szczecinie w/m.
6. Miasto i Gmina w Karlinie
Plac Jana Pawła II 6, 78-230 Karlino
7. Starosta Białogardzki
Plac Wolności 16, 78-200 Białogard
8. Okręg Polskiego Związku Wędkarskiego w Koszalinie
ul. Łużycka 55, 75-838 Koszalin
9. Towarzystwo Miłośników Rzeki Radwi
ul. Odrodzenia nr 32, lok. 7, 75-306 Koszalin
10. Firma Ziyada Ziyad Raouf i Sp. jawna
ul. Jodłowa 13, 30-251 Kraków
11. Pozostałe Strony postępowania w drodze Obwieszczenia
12. a/a.

Do wiadomości:

1. PGW Wody Polskie Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej
ul. Grzybowska 80/82, 00-844 Warszawa
2. PGW Wody Polskie Zarząd Zlewni w Koszalinie
ul. Gnieźnieńska 7, 75-736 Koszalin
3. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Szczecinie
Delegatura w Koszalinie
ul. Zgoda 23, 75-553 Koszalin
4. Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
ul. Teofila Firlika 20, 71-637 Szczecin